

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Epistolæ Dvæ Nunc primùm editæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

ILLVSTRISSIMI VIRI
PETRI DE MARCA
 EPISTOLÆ DVÆ

Nunc primùm editæ.

*Eminentissimo & Reverendissimo Cardinali
 Francisco Barberino.*

Minentissime Cardinalis,

IN IIS literis ad me datis benignam tuę in me benevolentię propensionem expertus, qua ratione debitas tanto beneficio gratias rependere possim vix dispicio, eò maximè quòd Eminentię tuę studium per spatium longioris temporis in difficillimo negotio promerendi mei causa conflictetur. A sedem mensibus, an mihi conferenda sit episcopatus dignitas, Romę controvertitur, ex eo solùm capite, quòd liber à me editus *De Concordia Sacerdotij & Imperij* publica censura notatus sit, ac si jurisdictioni ecclesiastica esset iniquior, ac proinde alienum videatur à dignitate sedis apostolicę eum pontificio muneri præficere qui de auctoritate ecclesiastica sit malè meritus, nisi novis officiis prioris culpę veniam provocet. In eam sententiam conceptę erant Eminentię tuę literę: mense Aprilis anni superioris ad Eminentissimum Cardinalem Grimaldum Nuntium apostolicum scriptę: quibus tamen copia mihi fiebat qua vellem ratione huic difficultati occurrerem. Arripui hanc occasionem testandi mei erga Eminentiam tuam obsequij prolixiori epistola ad te scripta, qua instituti mei in eo conscribendo libro rationes exposui, simulque docui præcipuas regulas, numero quatuordecim, quas ad tuendas Ecclesię Gallicanę Libertates Pragmatici in foro usurpare solent, à me sedulo prospectas fuisse, ut sedi apostolicę contume-

Priorem illam epistolam non editimus, quia eisdem sume verbis concepta est quibus supra vidimus conceptam esse Lunaram Censurę Romanę & Libellum.

liosas, & contrarias definitiones novis & illustribus argumentis propugnatas, ita ut grati animi potius quàm commotioris significatione excipiendus mihi viderer. Præterea verò disertis verbis quęcumq; de controversiis illis canonicis scripseram summo sedis apostolicę judicio commisi, ex solenni formula, quã solã etiam hæreseos labes libris publicatis insperã dilui solet. Placuit Eminentię tuę devoti Ecclesię filij professio. Attamen ne qua mihi suspicio superesset sine causę cognitione librum damnatum fuisse, Notas ab eruditissimo viro in eum librum accuratè scriptas ad me transmisisti, quibus tria vel quatuor capita indicabantur, in quibus dignitati sedis apostolicę videbar injuriosus, licet, quemadmodum vir eruditus præfabatur, tantum esset operis artificium, ut quamvis noceret, vix patere posset qua ex parte. Respondi Notis illis copiosè, & ostendi me tantum abfuisse à sede apostolica minus colenda, ut etiam in capitibus adnotatis ejus dignitatem maximopere foverim. Non dubitabam quin petitionis meę tandem ratio aliqua haberetur, cum successit Eminentię tuę mandatum, quo Blondelli ante omnia refutandi onus mihi injectum est. Non deprecatus sum laborem: quin potius illum ultro amplexus sum, & futuri operis veluti pignus quoddam, recens à me editam *De Primatibus* dissertationem tibi tradendam cura-

Intelligit Respon- sionem ad Notas Blondellij, quę supra edita est pag. 21.

vi, id unum enixè petens, ne per unum & alterum annum confutando Blondello infumendum, negotium meum distraheretur. Benignè postulationem meam excepit Eminentia tua, & literis Februarii mense ad me datis studiosam mei operam pollicita est. Has securæ sunt literæ ad me quoque data 1 v. Idus Martias, quibus, ex consilio graviorum virorum, ad priorem culpam diluendam damnor; duplici modo demonstrato, quo huic officio satisfacere possim. Primum sic adsignant, ut scripto sententiam meam in quæstionibus juris à me consultò prætermis- sis exponam, & *tutus aequusque esse ostendam* (hæc sunt epistolæ verba petita ex epistola Felicis), *ubi de causis Dei & Ecclesiæ agitur, ut Principes voluntatem Sacerdotibus Christi studeant subdere, non præferre, Ecclesiæ formam sequi, non huic humanitus sequenda jura præferre, neque ejus sanctionibus velle dominari, cui Deus voluit ipsos piæ devotionis colla submittere.* Alterum benemerendi argumentum in refellendo Blondello constituunt, ita tamen ut *satis sit ad optimi Pontificis gratiam promerendam, si aliquo inchoati operis specimine paginas editas quantocumque transmissim, ex quibus appareat primi illius operis hallucinationes non tam meo commissas fuisse arbitrio, quam importuno alienæ ambitionis imperio expressas.* Primum satisfaciendi modum penitus amplector, exarata hæc de re epistola, quam ad te scribo, petito ejus dandæ colore ex administratione Catalonia mihi nuper à Rege Christianissimo collata. Quare cum bona fide exsolvam quod à me nunc exigitur, nihil causæ superesse video cur velut ex compacto votorum meorum compos fieri quantocumque non possim; præcipue si graves illi & eruditi viri publicatam à me Vigili epistolam unâ cum mea Dissertatione contemplantur, quæ labantem in Academia Parisiensi pontificiam auctoritatem erga Concilia generalia fulcivit, inspiciantque postremam à me editam *De Primatibus* Dissertationem, ubi novis argumentis ex mera antiquitate petitis eadem sedis apostolicæ auctoritas illustratur. Qui duo Tractatus cum in lucem prodierint post latam Censuram, satis benignam præbent Eminentia tuæ causam ad partes meas tuo præsidio fovendas absque ulla dignitatis ecclesiasticæ læsione; adjecta præsertim nova de jure Principum in rebus ecclesiasticis Dissertatione, quæ epistolâ alterâ continetur, quam huic adjungo. Alterum scribendi modum, nisi sum immodestus, planè mihi repudiandum duco. Dura enim, alienaque ab ingenuo viro, ac proinde impossibilis conditio mihi imponitur; scilicet ut Blondelli confutationi proludens apertè profitear, vel

saltem suspicioso dicendi genere significem, mihi vim illatam, ut veritati fucum facerem. Atqui à servitute absum tantopere, ut eo ipso libro novi patriarchatus instituendi spem omnem ademerim, de quo rumor erat principes viros seriò cogitasse nostramque adhibitam operam ut ejus dignitatis novæ fundamenta jacerentur. Mitto quod à majestate Regis Christianissimi ad ordinandam provinciam Catalonia missò neque otium suppetit, neque libri sunt ad manum, quibus instructum esse oportet eum qui de Blondello refellendo vel tantillum cogitet. Quare ab Eminentia tua summopere efflagito ut quantocumque meæ petitionis rationem haberi curet; ne tantis dilationibus pudor meus oneretur, quæ graviores esse solent ipsa repulsa, quæ uno saltem ictu hominem conficit.

Eminentia tuæ

Addictissimus & devotissimus

MARGA Episcopus Conseranensis nominatus.

BEATISSIMO PATRI
INNOCENTIO X.
PONTIFICI MAXIMO.

BEATISSIME PATER,

Dubitassem profectò supplicibus hæc literis apostolicam purpuram adorare, nisi mecum reputassem ideo dignitatem Sanctitatis vestræ ad fastigium orbis evectam, ut conspicua omnibus esset ejus singularis clementia, quæ universos ad sui aditum humanissimè invitat. Accedo itaque Christi famulus ad patrem, ovis ad pastorem, & quod præsens ipse officij genus explorare cuperem, Beatitudinis vestræ pedibus advolutus hac charta devotionis meæ interprete, quam demissè fieri potest exolvere. Non solum in Ecclesiæ universalis apice constitutum, ut custodem & rectorem unitatis veneror; sed præterea eximias animi dotes, partam per indefessos ad Ecclesiæ incrementum susceptos labores illustrem famam splendoremque nominis in Innocentio X. unus inter ceteros laudum ejus præcones sanctissimè colo. Imò verò illud quoque sincerè profiteor, me nescio quibus pietatis illecebris ad venerationem Innocentij nominis benigna propensione trahi. A primo ejus nominis summo Pontifice præcipuorum disciplinæ

veteris capitum cognitioni intimè admotus, tanti muneris vicem variis observationibus meis ad magistri explicationem adhibitis rendere curavi. Illius autem, quemadmodum & Innocentij I. I. I. & IV. juris divini ac humani regendaque Reipublica callentissimorum Pontificum laboribus, & assiduis pro fidei & disciplinae custodia curis, quantum debeat orbis Christianus, ab illis edita Decreta & Annalium monumenta testantur. Quae omnia ut me illorum observantiae jampridem addixerunt, ita in uno Innocentio X. decessorum suorum hujus nominis Pontificum virtutes, quas in unum veluti corpus adinvicem compactas solus complectitur, continuatis reverentiae meae studiis deinceps venerari pergam. Quod ut felicius exequi pergam, in partem sollicitudinis adscisci, & episcopatu Conforanensi, ad quem regia nominatione designatus sum, à Sanctitate vestra admoventi omnibus votis expeto. Non opes, quae mihi abundè ex patrimonio meo suppetunt, nec decus, quod, ut ferunt tempora, ex toga mihi potius est quam futurum sit ex infula, nec desiderium, à qua semper averfus fui, sed opus ex Apostoli monito flagrantissimè desidero, sperans fore ut hoc meum studium in Ecclesiae amplificationem cedere possit. Editus ex mandato regio à me tunc Curiae Parlamenti Praeside Dissertationum *De Concordia Sacerdotij & Imperij* Tomus primus, ac si minus ecclesiasticae libertati faveret, petitionem meam hucusque retardavit. Fateor eo in libro Principis partes pro muneris mei ratione fovisse, Praesidemque potius implevisse quam Episcopum. Enimvero illud asserere fas est, eo in opere me, licet nondum Sa-

cerdorem, tamen pro sacerdotali gessisse, ut loquar cum Sidonio, & regulas quamplurimas, quae in Galliarum tribunalibus calent, sedi apostolicae contumeliosas, contrariis definitionibus profligasse. Sed nullas mihi ex eo gratias haberi velim, quemadmodum nec ex iis quae plerunque incurri vitae periculis in tuendis, exemplo majorum meorum, Romanae Ecclesiae adversus haereticos privilegiis. A sola Sanctitatis vestrae benignitate, illis fortasse pietatis erga Ecclesiam meae testimoniis provocata, ornandi mei consilium expecto. Et ne libri publicati invidia desideris meis obset, libello altero Barcinone edito, quem huic chartae adjunxi, hallucinationes meas deprecatus sum; opus censurae Beatitudinis vestrae submissi, quam prona mente amplecturum voveo, & assertorem vindicemque libertatis ecclesiasticae futurum, quod mecum quatuor Archiepiscopi & octo Galliarum celebratissimi nominis Episcopi Sanctitati vestrae spondent. Quare supplex iterum Beatitudinem vestram enixè rogo, ut canitiem meam à repulsa injuria, & quae generosis animis acerbior esse solet, dilationum contumelia vindicet, & ad Episcoporum cathedram è subfello magis devotissimum sui oratorum traducat: qui & in mystica nominum recitatione, tanti beneficii memor, & in Tomorum qui publicandi supersunt editione non ingratus ager. Deus incolumem servet Beatitudinem vestram, cuius pedes humillimè deosculatur

Additissimus & obsequentissimus
ejus famulus

MARCA Episcopus
Conforanensis nominatus.

Barcinone xxvi.
Septembris
MDCXLVI.

DE CONCORDIA